

המייסדים

מעלה גמלא | 1976

בשן נירה ואייל

תמרי רחל ואבי

אמיטי עירית ויאיר

שיצר דבורה וחגי

דרור לילי וגדעון

ון-ראלטה שרה ומיכה

ניב תרצה ואליצור

להב ג'ודי ודני

סגל טלי וישראל

גת רמה ודני

בינימיני בונייה ויואב

בלסקי ורד ונעם

גדות הדס ואורי

איסטון אן וג'יימס

יגאל ענת ואמיר

ארנון שרה ואבי

אשבל שי ודודו

קיפניס מירה ויגאל

לוטן הלה ונדב

וולף מיכאל ואיתן

צאלון טלי ושי

בראס הניה ושמוחה

פלד הגר ואמנון

בן הגיא נורית ושי

צולם ב-1986, שנת העשור, על ידי הצלם שמואל הכהן

בהמשך עבדנו בשכירות בכל הבא ליד במושבי האזור: גידור חלקות מרעה והקמת מיכלי תערוכת בגבעת יואב, החזקת משקי עובדי ציבור ועבודות נדרשות בפרדס של מושב רמות ועוד. במקביל ובהדרגה, התחלנו לעבד אדמות שהוקצו לנו: בהתחלה מקשאות, חממות הידרופוניות בהן גדלו מלפפונים בהדליה ופטוניות, בהמשך בהדרגה ניטעו מטעים: בננות, כרם ענבי מאכל, תמרים וגידולים סובטרופיים: מנגו, אבוקדו ואפרסמון. במשך שנות המושבוץ התקיימה שותפות מלאה ומוחלטת בעבודה ובהכנסות. בשנתיים הראשונות התקיימו גם כל הארוחות במשותף בחדר האוכל, שנוהל והופעל על ידי בנות המקום. בהמשך קיבלה כל משפחה תקציב לכלכלתה מהקופה הכללית. במשך השנים נפתחו פעוטון וכן בהתאם לצרכי הילדים שגורלו או הצטרפו למקום עם הוריהם.

תשומת לב רבה הוקדשה להגיינת חגים וארועים במשותף, את המסורת שנוצרה באותם ימים מובילים כיום כבר בני דור ההמשך. סירבנו לקבל עלינו את השם שהועידו לנו בסוכנות "מורדות" ובתום דין ודברים אישרה ועדת השמות את השם "מעלה גמלא" על שם היישוב העתיק שדבשתו נשקפת אלינו ממזרח בקשר עין קרוב.

במשך ארבע שנות המושבוץ הושקעו שעות רבות בדיונים, אספות, ביקורים בישובים ותיקים והזמנת נציגיהם אלינו. לצורך הגדרת תקנון למושב העתידי. בנוסף לערבות הדדית ושוקק מאורגן שאיפיינו באותם ימים את כל מושבי העובדים, נקבע שכל חברי האגודה יעסקו בחקלאות בלבד וכן שהמשקים יעובדו בעבודה עצמית בלבד, ללא שכירים. תקנון נוקשה זה התקיים בשנות המושב הראשונות, אך השפעתו על רוח המושב נותרה עוד שנים רבות לאחר מכן.

בחורף 1980, עברנו על טפינו ורכושינו אל יישוב הקבע, ממערב לחרבת חוהה. הוא נבנה על מדרגה רחבה ומרווחת שפניה מערבה, אל הכנרת והגליל. בראשית קיץ אותה שנה, חולקו השטחים המשותפים לנחלות משפחתיות, תם פרק המושבוץ, מושב מעלה גמלא יצא לדרך.

שלוש ארבע מושבוץ... בעקבות פנייה של קבוצת חברים למוכיר תנועת המושבים דאז, אריק נחמקין, התפרסמה בסתיו 1975 בעיתון 'דבר' ידיעה קטנה מטעמו, על תכנית להקים "מושב של טייסים יוצאי יחידה מובחרת". הקריאה למימוש התכנית הגיעה מהר מהצפוי: בנובמבר 1975 הכריז האו"ם ש"הצינונית היא זעזוע". כתגובה ציונית הולמת קראה ממשלת ישראל לתנועות המיישבות להעלות על הקרקע ברמת הגולן 4 ישובים חדשים. מכל הקבוצה המרשימה נותרו ברנע האמת שני יוזמי הרעיון, אליהם חברו מספר זוגות צעירים שבין רובם לא היתה כל הכרות מוקדמת והמכנה המשותף לכולם היה הנכונות לצאת כעת אל הלא נודע ששמו הקמת יישוב חדש.

קבוצת המתיישבים הראשונה כללה 7 משפחות (ולחן 2 תינוקות) ורווק אחד. הודות לשמועות מפה לאוזן ותווך של תנועת המושבים, הצטרפו אט אט משפחות נוספות שהיו נכונות לקחת חלק בתהליך ההתבשלות. כך שכעבור 4 שנים, עם המעבר ליישוב הקבע, כבר היינו קבוצה מוכונת של 24 משפחות שלכל אחת מהן 1-3 ילדים.

ההתחלה היתה על מדרגה צרה במדרון הדרומי של נחל דלית, צמוד ממזרח לכפר הסורי ח'והה, שבין חורבותיו שרדי בית כנסת בן 1500 שנה. על משטח כורכר מהודק הונחו מספר אשקוביות למגורים, שני מבני ציבור מיחידות מודולריות וכולם יחד מקיפים חצר מרכזית. על מגדל מצינורות ברזל הותקן מיכל מים גדול מרכזי וזהו, אפשר לצאת לדרך.

די מהר פורנו אדמה על הכורכר והקפנו את האשקוביות בניגוד פרחים קטנות ששיוו לישובן הקטן מראה משובח לב. העבודה הראשונה המשותפת לבחורי הקבוצה היתה בהשמת המבנים היבילים למגורים: חיבור האשקוביות למים, ביוב וחשמל, התקנת קו מים ממעין הכפר אל מיכל המים שבראש מגדל הצינורות, הקפת היישוב בגדר. כשאלה הושלמו הגיעו גם הנשים ושני תינוקות בני כשנה וב-1.1.1976 הוכרו "שלוש ארבע מושבוץ". מאז אנחנו חוגגים כ"ו בשבט את יום הולדת היישוב.